

Liệu âm thanh có tạo nên âm nhạc?!

Truyền thông bền vững và chuyển giao thông tin trong các lĩnh vực sa sút trí tuệ, mất trí nhớ, chăm sóc cuối đời và chăm sóc giảm nhẹ cho những người có nguồn gốc di cư

Hội nghị chuyên đề của Văn phòng chuyên gia điều dưỡng chăm sóc tại Berlin (FspA) và Trung tâm liên lạc chính của bệnh viện chăm sóc cuối đời (ZAH)

Thứ Tư, ngày 30 tháng 11 năm 2022, 10:00 sáng – 3:00 chiều
Hội nghị trên nền tảng Zoom

Tài liệu

Kiểm duyệt tổng thể: Frank Schumann, Lãnh đạo của Văn phòng chuyên gia Điều dưỡng chăm sóc tại Berlin

Đi tới nơi mọi người tận hưởng thời gian của riêng mình

Sự phấn khích bao trùm hội nghị chuyên đề “Liệu âm thanh có tạo nên âm nhạc?!” Truyền thông bền vững và chuyển giao thông tin trong các lĩnh vực sa sút trí tuệ, mất trí nhớ, chăm sóc cuối đời và chăm sóc giảm nhẹ cho những người có nguồn gốc di cư”. Đây là Hội nghị được tổ chức bởi Cơ quan chuyên môn, dành cho Văn phòng chuyên gia Điều dưỡng chăm sóc (FspA) và Trung tâm liên lạc chính của Bệnh viện chăm sóc cuối đời vào Thứ tư, ngày 30 tháng 11 năm 2022. Chẳng phải mọi người đều đã lên tiếng rồi sao? Chẳng phải mọi người đã quá thường xuyên đạt đến giới hạn của mình với những dự án đầy tham vọng mà không hề có thành công bền vững trên quy mô lớn nào hay sao? Có phải mọi người thực sự đã biết mọi thứ về giao tiếp và các luồng thông tin và chỉ gặp vấn đề về triển khai không?

Những câu hỏi vẫn luôn để mở đó đã tiếp thêm hy vọng cho hơn 100 người tham gia từ Berlin và toàn bộ lãnh thổ liên bang tham gia vào Hội nghị trên Zoom. Nhu cầu trao đổi và sự thúc đẩy mới, mà chương trình đã hứa hẹn, đã chiếm ưu thế. Sau đây, các nội dung chính từ các động lực thúc đẩy và cuộc thảo luận sẽ được ghi lại.

1. Tài liệu của Phiên họp toàn thể

Sau lời chào mừng của Chủ tịch Tổ chức Dự án Phúc lợi Xã hội Trung tâm Berlin, Edeltraud Flint và người đứng đầu Trung tâm Năng lực Lão khoa Giảm nhẹ, Dirk Miller, cũng như phong trào "khởi động" với Barbara Gamper từ "Những vũ công không biên giới", phiên họp toàn thể bắt đầu vào những đóng góp thúc đẩy.

Đóng góp 1

Mosjkan Ehrari

**Các cách tiếp cận tín hiệu tương tự và kỹ thuật số đối với các cộng đồng di cư.
Kinh nghiệm của một nhà báo và nhà làm phim tài liệu**

Mosjkan Ehrari, biên tập viên *Sổ tay Nước Đức* của Nhà sản xuất Truyền thông mới của Đức, đã giới thiệu một cách ẩn tượng việc phân tích một hoặc nhiều nhóm mục tiêu như là bước đầu tiên để làm điều kiện tiên quyết cho hành động tiếp theo. Chúng ta đang dành sự quan tâm cho đối tượng nào? Cộng đồng di cư là gì? Vào năm 2020, Văn phòng Thống kê Liên bang đã xác định 26,7% dân số trong các hộ gia đình có nhà riêng ở Đức có nguồn gốc di cư và trong nhóm này cũng bao gồm những người đã có kinh nghiệm di cư, có hộ chiếu Đức và có quốc tịch khác. (Văn phòng Liên bang Đức, Điều tra vi mô 2020) Chỉ riêng số liệu thống kê này đã chỉ ra quy mô và sự đa dạng của nhóm đối tượng người có nguồn gốc di cư. Tuy nhiên, cần phải tính đến các yếu tố và đặc điểm khác biệt khiến những người có nguồn gốc di cư trở thành một nhóm cực kỳ không đồng nhất và kích hoạt các hành vi thông tin khác nhau ngay cả trong một và cùng một cộng đồng. Ehrari chia các nhóm mục tiêu thành các nhóm nhỏ: những người tị nạn có người thân theo diện đoàn tụ gia đình, người di cư từ các dân tộc thiểu số, người không quốc tịch, người tái định cư muộn, chuyên gia nhập cư và thành viên gia đình, được gọi là công nhân khách và thể hệ thứ hai và thứ ba.

Bước thứ hai là phân tích hành vi truyền thông. Khi các cách tiếp cận khác nhau, có một điều chắc chắn: Những người có nguồn gốc di cư cảm thấy họ không được đại diện, không được quan tâm trên các phương tiện truyền thông Đức. Cuộc sống thực tế, đời sống hàng ngày của chính mình, đều không được phản ánh. Với mức độ quá thường xuyên như vậy, chỉ khi xảy ra các trường hợp có vấn đề, họ mới được đề cập đến, tuy nhiên việc đó cũng không thúc đẩy được lòng tin từ phía họ. Việc thiếu kiến thức về tiếng Đức cũng cản trở việc mua sắm tiêu dùng.

Hỗ trợ về ngôn ngữ mẹ đẻ cũng là một tiêu chí quan trọng. Mọi người có thể tìm thấy chúng trên các phương tiện tương tự (analog) ở Đức, nhưng đặc biệt là trên Internet. Ở đây cũng vậy, điều quan trọng là phải xem xét kỹ các kênh phương tiện truyền thông nào được các thành viên của cộng đồng sử dụng để nhận thông tin, tin tức và giao tiếp. Thường thì cũng có các nhóm Facebook và WhatsApp. Theo đó, thông điệp chính của Ehrari có nội dung: *"Trong phương tiện truyền thông kỹ thuật số, bạn phải đi tới nơi thu hút mọi người nhất."* Chỉ đơn thuần đưa các đề nghị trên Internet và hy vọng rằng mọi người sẽ thấy những lời mời chào đó không còn mang lại hiệu quả nữa. Một kinh nghiệm mà sau đó đã được chia sẻ rộng rãi trong cuộc thảo luận.

Các cách để giải quyết các nhóm mục tiêu một cách chính xác

1. Những vấn đề nhạy cảm về các nền văn hoá riêng
2. Tìm những nhân tố quen thuộc với sự đa dạng của cộng đồng của họ và có thể giải thích điều đó với thế giới bên ngoài và hỗ trợ vấn đề đó.
3. Tiếp tục phần câu hỏi Làm thế nào để tôi trình bày định nghĩa về khoá nhạc chính xác?
4. Những hỗ trợ ngôn ngữ bản địa ở mức thấp
5. Kế hoạch: Mọi thứ không diễn ra nhanh chóng!

--

Các cách để giao tiếp thành công trên phương tiện truyền thông xã hội:

- Nghiên cứu: Ai sử dụng kênh nào và bằng ngôn ngữ nào?
- Hợp tác với quản trị viên và những người có ảnh hưởng từ cộng đồng
- Hiện diện với nội dung riêng trên các kênh "nước ngoài" có độ tiếp cận cao
- Các kênh riêng không đảm bảo khả năng tiếp cận cộng đồng
- Kể những câu chuyện phản ánh hiện thực cuộc sống ở cộng đồng

Ngoài ra, cần có sức mạnh của phụ nữ, tiền bạc và chuyên môn, cũng như ngôn ngữ hình ảnh mà nhóm mục tiêu có thể xác định. Ehrari đã giải thích quy trình bằng cách sử dụng ví dụ về *Sổ tay Nước Đức*, một trang web trực tuyến vào năm 2017 và hiện có sẵn bằng chín ngôn ngữ với phạm vi tiếp cận rất lớn giữa các nhóm mục tiêu. Nhóm biên tập, hoàn toàn gồm những người bản ngữ, đã đặt mục tiêu trở thành một hướng dẫn kỹ thuật số về cuộc sống ở Đức, tổng hợp và xử lý thông tin cũng như nêu bật những nhân tố quan trọng. Một nền tảng cộng đồng kỹ thuật số đang được tạo dựng song song.

<https://handbookgermany.de/de>
ehrari@neuemedienmacher.de

Đóng góp 2

GS. BS. Joachim Trebbe

Truyền thông đóng vai trò gì trong việc truyền tải thông tin đến các nhóm đối tượng di cư

Joachim Trebbe, một học giả báo chí và truyền thông tại Đại học Tự do Berlin, đã tiếp nối liên mạch với phần của diễn giả trước đó. Giống như Mosjkan Ehrari, anh ấy cũng đề cập đến tính không đồng nhất của nhóm mục tiêu và sự cần thiết phải đặt câu hỏi chính xác, ý nghĩa thực sự của nền tảng di cư. Bị ảnh hưởng với tư cách là điều dưỡng viên, Chuyên gia về truyền thông và di cư xã hội đã nghiên cứu từ các nguồn trong bối cảnh của điều dưỡng, chứng mất trí nhớ và chăm sóc giảm nhẹ đặc biệt cho hội nghị chuyên đề này. Qua quá trình tìm kiếm chuyên sâu đối với tài liệu dữ liệu hiện tại chỉ thu lại được kết quả rời rạc, không rõ ràng Ông kết luận: "Chúng tôi thiếu cơ sở dữ liệu để có thể lập được biểu đồ về hiệu quả của phương tiện truyền thông trong bối cảnh di cư".

Tuy nhiên, điều có thể dự đoán tương đối chắc chắn từ phân tích trước đó, là sự phát triển nhân khẩu học của dân số trong các hộ gia đình tư nhân. Trong 10 đến 15 năm nữa, những người trên 65 tuổi có nguồn gốc di cư sẽ có tỷ lệ tương đương với những người không có nền tảng di cư, vì vậy họ là nhóm rất cần được chăm sóc. Chúng tôi đã tìm hiểu các nguồn thông tin quan trọng nhất về sức khỏe và chăm sóc về người di cư, cũng như cách hành vi truyền thông truyền thống của một thế hệ được thực hiện trong thời đại tiên bộ và tác động của nó đối với khả năng sử dụng các nền tảng truyền thông xã hội mới. Khái niệm về phương tiện truyền thông ngày nay về cơ bản đã được giải quyết, trong khi trước đây chúng thường được dùng để chỉ truyền hình, đài phát thanh và nhật báo, Trebbe khuyên nên theo dõi các nền tảng truyền thông xã hội như Facebook và Instagram cũng như các dịch vụ nhắn tin như nhóm WhatsApp, cũng như Telegram, bởi vì đó là nơi các nhóm mục tiêu của chúng tôi sẽ chủ yếu hoạt động.

Tuy nhiên, truyền hình vẫn là một phương tiện quan trọng, đặc biệt là đối với người lớn tuổi. Một nghiên cứu của Trung tâm Chất lượng Điều dưỡng tại Charité năm 2011 cho thấy rằng trong một số cộng đồng, hơn một nửa số người di cư chủ yếu hoặc chỉ nói ngôn ngữ mẹ đẻ của họ ở nhà.

Theo Trebbe, đối với bối cảnh đó, việc truyền hình dịch vụ công loại bỏ gần như tất cả các chương trình tiếng nước ngoài cách đây 5-10 năm có thể là một sai lầm. Với

phương tiện truyền hình, buổi Hội nghị chuyên đề có lẽ đã có thể tiếp cận được đến với nhóm đối tượng

Tuy nhiên, ở đây, các phương tiện truyền thông mới đang vượt xa phương tiện truyền thông cũ. Một nghiên cứu năm 2020 đã xem xét các vấn đề sức khỏe trên mạng xã hội. (Stapf, Trang. 78). Các bài viết của phụ nữ về các chủ đề tư vấn trong các diễn đàn của những người nhập cư nói tiếng Anh, tiếng Ả Rập, tiếng Pháp và tiếng Ba Lan (gần đây) chiếm ưu thế rõ ràng. Ngoài ra, liên quan đến vai trò cực đoan của phụ nữ trong các gia đình di cư khi nói đến công việc chăm sóc, Trebbe xác định họ là nhóm mục tiêu cực kỳ quan trọng và là những người chủ chốt của công việc truyền thông cần được quan tâm.

Trebbe tóm tắt ba luận điểm sau:

1. Di cư là một đặc điểm xã hội.
Tuổi tác, quan hệ gia đình, trình độ học vấn, tình trạng kinh tế xã hội của một người - đây thực sự là những đặc điểm có ảnh hưởng lớn hơn nhiều đến nhu cầu thông tin và chăm sóc so với bối cảnh di cư.
2. Ngôn ngữ là (quan trọng nhất?) Chìa khoá
Nếu bạn muốn giao tiếp, bạn phải quan tâm đến các ngôn ngữ, tiếng nói của mọi người trong nhóm của bạn. Phương tiện kỹ thuật số được sử dụng rất nhiều trong ngôn ngữ mẹ đẻ. Ngay cả khi đã thông thạo tiếng Đức thì ngôn ngữ sử dụng trong gia đình với người lớn tuổi vẫn chủ yếu là tiếng mẹ đẻ. Đừng đánh giá thấp điều đó.
3. Không còn phương tiện thông tin đại chúng chính thống nào nữa.
Truyền hình cũng không còn tiếp cận được với tất cả mọi người. Tuy nhiên, điều quan trọng là vẫn phải duy trì phương tiện truyền hình Nhưng các phương tiện truyền thông khác đang trở nên quan trọng hơn: phương tiện truyền thông xã hội, phương tiện kỹ thuật số và phương tiện nhắn tin. Nếu chúng ta muốn tăng cường giao tiếp trong bối cảnh như hiện tại, chúng ta sẽ phải đi theo hướng này.

"Bạn có thể thấy rằng hiện tại, chúng tôi cũng có những vấn đề khác cần giải quyết ở Đức, vậy nên tầm quan trọng của việc sử dụng phương tiện truyền thông của những người có nền tảng di cư bị phân tán, không thể tận lực được. Tôi lấy làm tiếc về điều đó" - Trebbe nói

Từ cuộc thảo luận:

Hülya Karci, Người đứng đầu dịch vụ thăm viếng tình nguyện nói tiếng Thổ Nhĩ Kỳ tại Tổ chức Khu vực lân cận Schöneberg và nhà sư phạm sân khấu: Cô ấy nói, là một người di cư, cô ấy cảm thấy khó chịu khi chúng tôi vẫn đang thảo luận về cách tiếp cận nhóm mục tiêu. Đề cập đến đóng góp của J. Trebbe, cô ấy nói rằng điều kiện tiên quyết đã được đề cập, đó là ngôn ngữ ...Mặt khác, tất cả chúng ta đều trên 60 tuổi ... và mọi người đều có quyền nhận hỗ trợ.

Karci đang quảng cáo một phương tiện in ấn, cuốn sách ảnh song ngữ năm 2022 của cô ấy, "Bà tôi có trí nhớ của một chú voi". Cô ấy nói, mỗi quan tâm của cô ấy là làm cho vấn đề sa sút trí nhớ trở nên rõ ràng hơn đối với công chúng.

<https://www.nbhs.de/aktuelles/news-detail/artikel/ein-bilderbuch-fuer-alle-meine-oma-hat-ein-elefantengedaechtnis>

Mosjkan Ehrari đề cập đến trải nghiệm của cô ấy với trang Web <https://handbookgermany.de/de>. Kiến thức trong nhiều cộng đồng về hệ thống điều dưỡng, yêu cầu bồi thường và hỗ trợ tài chính của họ là rất ít. Điều này đặc biệt ảnh hưởng với những người đã đến trong những năm gần đây. Những người trẻ tuổi chắc chắn cũng nên được đề cập đến. Bởi vì họ chính là những điều dưỡng viên, những người đã chăm sóc hoặc với tư cách là cháu, mang thông tin đến cho gia đình.

Ehrari xác nhận tầm quan trọng to lớn của ứng dụng nhắn tin Telegram trong việc cung cấp thông tin cho những người di cư.

Đóng góp 3

Ute Hauser

Khơi dậy sự chú ý, nâng cao sự nhận thức và tham gia. Giao tiếp tín hiệu tương tự và kỹ thuật số theo những cách mới trong dự án "Chứng mất trí nhớ tại khu vực sinh sống"

Ute Hauser, Giám đốc điều hành của Tổ chức Hiệp hội Alzheimer Baden-Württemberg (AlzG B/W) và hoạt động tích cực trong lĩnh vực sa sút trí tuệ, mất trí nhớ trong 20 năm, đã trình bày một ví dụ về công việc liên quan đến khu vực sinh sống. Cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng, thành công này dựa trên chiến lược truyền thông đang hoạt động với sự kết hợp của các yếu tố tín hiệu tương tự và kỹ thuật số cũng như kết nối mạng chuyên sâu. Dự án “Chứng mất trí nhớ ở khu vực sinh sống” là một phần của chiến lược khu vực 2030 ở Baden-Württemberg. Năm khu vực sinh sống đã được lựa chọn để tiến hành thực hiện “chứng mất trí nhớ tích cực”.

Cô ấy đã giải thích ngay từ đầu rằng chứng mất trí nhớ cần những hình ảnh mới hơn và cách giao tiếp mới hơn - bất kể nguồn gốc là gì. Chứng mất trí thường được đánh đồng với sự suy tàn, tuổi già và thiếu hụt

Chứng mất trí nhớ cũng cần một ngôn ngữ khác. Ngôn ngữ đó không nhất thiết luôn phải là một ngôn ngữ nước ngoài hoặc bản địa. Điều quan trọng là sử dụng ngôn ngữ hàng ngày trong đó các thuật ngữ kỹ thuật được loại bỏ càng nhiều càng tốt. Tiếp cận mọi người trong cuộc sống hàng ngày của họ, nơi họ đang ở, là mối quan tâm của cô ấy và cô ấy biết rằng mình đang đồng quan điểm với những diễn giả trước đó.

Chiến lược truyền thông cho dự án đầy tham vọng, cũng kết hợp với ý tưởng, tạo sự chú ý thông qua cảm xúc. Bởi vì không chú ý thì không có ý thức về điều đó Hauser nói: “Bất cứ ai nhận thức được cũng đều nhạy cảm. “Và nếu ai đó có độ nhạy cảm cao, trong trường hợp tốt nhất, bạn có thể tạo nên cam kết và kêu gọi mọi người tham gia.” Chính cam kết này cũng cần thiết để đạt được cũng như tiến gần hơn đến với mục tiêu “Cộng đồng quan tâm”.

Đoạn phim ngắn “Xuyên qua sương mù” được ghi lại cho thấy những thông điệp quan trọng có thể được truyền tải thông qua những câu chuyện như thế nào, hình ảnh, ngôn ngữ, âm nhạc và giọng nói có thể được truyền tải như thế nào để chúng đồng thời khiến bạn cảm động sâu sắc.

https://www.youtube.com/channel/UCRT-tRVsJmCqdqE0_xpy6vA

Phản hồi nhiệt tình_ trong cuộc trò chuyện đã xác nhận hiệu quả. Với sự hỗ trợ của dự án Sa sút trí tuệ và di cư thuộc Tổ chức hỗ trợ hội chứng mất trí nhớ Stuttgart, bộ phim đã được dịch sang tiếng Nga và tiếng Thổ Nhĩ Kỳ. (Bà Hauser sẽ đánh giá cao phản hồi từ người bản xứ.)

Đối với "Chứng mất trí nhớ ở khu vực sinh sống" với bộ ba cần thiết là sự chú ý, nhận thức và sự cam kết, câu hỏi được đặt ra là: Làm thế nào để bạn quản lý, tiếp cận mọi người trong một môi trường rộng lớn hơn? - đóng vai trò trọng tâm.

"Điều đó nhanh chóng trở nên rõ ràng với chúng tôi - Tự phát triển. Chúng ta thường hiểu sai về tự lực. Chúng ta làm quá nhiều thứ một mình. Chúng tôi là chuyên gia về chứng mất trí nhớ và đã quyết định mời các chuyên gia về truyền thông và thiết kế đến để họ hỗ trợ chúng tôi."

Một chiến lược truyền thông chung đã được tạo ra cho cả năm khu vực sinh sống với sự giúp đỡ của một cơ quan. Tâm điểm của chiến dịch là hai chiến dịch áp phích:

1. Khởi dậy sự chú ý - chiến dịch "Đôi khi..." (slide 9 -10)
2. Chiến dịch thúc đẩy chứng mất trí nhớ - Thay đổi quan điểm" (slide 16-17)

Các áp phích trong Hoạt động 1 sử dụng hình vẽ của các bạn trẻ để mô tả một tình huống khó chịu hàng ngày có thể xảy ra với bất kỳ ai. Dưới đây là câu: "Những người mắc chứng mất trí trải nghiệm điều này hàng ngày". Tám áp phích kết thúc bằng tuyên bố cá nhân "Chính bạn tạo nên sự khác biệt. Walldorf đã cam kết." Đặc trưng:

- Mở rộng nhóm mục tiêu với những người trẻ tuổi, đa dạng đối tượng.
- Tuyên bố cá nhân
- thiếu hình ảnh để thu hút sự chú ý

Cái sau mâu thuẫn với nhu cầu về những hình ảnh mới được tạo ra lúc đầu. Tuy nhiên, Hauser cho biết cơ quan này đã thuyết phục các chuyên gia về chứng mất trí bắt đầu theo cách đó. Để thu hút sự chú ý, bạn phải chọn những người ở vị trí giống như họ.

Chiến dịch áp phích đầu tiên được tiếp nối bởi các chiến dịch độc đáo, đôi khi hài hước để nâng cao nhận thức về chủ đề chứng mất trí nhớ. (xem slide 12-15) Với "Chiến dịch thúc đẩy chứng mất trí nhớ" sau đó, sự thay đổi trong quan điểm cuối cùng đã xuất hiện, từ định hướng thâm hụt sang định hướng tài nguyên. **"Đôi khi bạn phải có một góc nhìn khác để hiểu điều gì đó"**, nhiều tấm bưu thiếp, áp phích và tờ rơi được đăng cùng lúc, kèm theo các hội thảo trực tuyến và các khóa đào tạo đối tác mắc chứng mất trí nhớ ở 120 thành phố, quận, gia đình nhiều thế hệ ...

Áp phích trong hành động 2

Đặc trưng:

- Ví dụ cụ thể về những gì mọi người có thể làm
- Tạo cảm giác cộng đồng
- Tập trung chú ý và lắng nghe

Thông tin thêm cũng cần thiết để hiểu và trở nên tích cực hơn. Do đó, Hiệp hội Alzheimer Baden-Württemberg đã phát triển cái gọi là *KompassDemenz*, một trang web nhẹ nhàng giới thiệu cho mọi người chủ đề về chứng mất trí nhớ. Mỗi áp phích

của chiến dịch xung kích đều được in mã QR tương ứng. (www.kompassdemenz-bw.de)

Đề xuất cho người giữ vai trò tiềm năng:

- Hãy suy nghĩ về hiệu quả của các tổ chức ngay từ đầu và tạo nguồn lực cho nó
- Tạo một bản tóm tắt chi tiết bằng văn bản
  - Để làm rõ nội dung trong tâm của các mục tiêu và kỳ vọng
  - Là người định hướng và hỗ trợ công việc cho cơ quan
- Nhận biết và tận dụng năng lực của cơ quan (quy trình đàm phán)
- Đảm bảo chuyển giao kỹ thuật trong suốt quá trình
- Từ ngữ – ngôn ngữ khác (nhưng đúng), hình ảnh khác

Thêm thông tin:

<https://www.alzheimer-bw.de/>

https://www.youtube.com/channel/UCRT-tRVsJmCqdgE0_xpy6vA

<https://www.alzheimer-bw.de/demenz-mehr-erfahren/am-ende-des-lebens/>

2. Tài liệu của buổi Hội thảo

Hội thảo 1

Luồng thông tin trong các cộng đồng văn hóa và tôn giáo - điều gì tạo điều kiện tiếp cận với các dịch vụ phòng ngừa, tư vấn, tự lực và đào tạo?

Kiểm duyệt: Nazife Sari và Lamiss Ghaddar, Những người xây dựng nhịp cầu liên văn hóa trong lĩnh vực điều dưỡng (IBIP)

Việc tìm kiếm các chìa khóa phù hợp để giao tiếp thành công đã khiến nhiều người xúc động. Tại sao những người tham gia lại chọn hội thảo này nói riêng và những động lực nào họ đã nhận được từ hội nghị toàn thể?

Các động lực "siêu thú vị" và "tuyệt vời". Đặc biệt, lời nói của Mosjkan Ehrari thường được nhắc đến trong hội thảo này. Những người tham gia đã nói về sự tôn trọng và trung thực như là những nguyên tắc cơ bản của giao tiếp. Một số nhấn mạnh tầm quan trọng đối với họ khi chăm sóc người bệnh rằng họ có thể tìm thấy chính mình trong nền văn hóa và xã hội hóa của họ và họ hiện diện trong mắt người dân. Đặc biệt, cũng nên áp dụng cho cả cộng đồng da đen, bởi vì điều này hầu như không được nhìn thấy ngay cả trong các đề nghị liên văn hóa. Mong muốn có thêm năng lực và học tập đã được bày tỏ. Làm cách nào để tiếp cận những người từ các nền văn hóa khác?, một thực tập sinh tại trường điều dưỡng hỏi. "Đôi khi tài liệu quá chuyên môn. Trên hết, chúng tôi cũng tập trung vào việc không ép buộc bất cứ điều gì đối với không muốn làm. Vì vậy luồng thông tin là rất quan trọng"

Một ví dụ thực tế đặc biệt từ Bang North Rhine-Westphalia (NRW) đã được trình bày bởi **Suzan Nuhn**, trợ lý nghiên cứu trong Hội đồng quản trị Viện trợ người cao tuổi của Đức (KDA).

Với mục đích mở ra khả năng tiếp cận và phát triển các khuôn khổ dựa trên nhu cầu theo cách có sự tham gia, mười hai văn phòng khu vực "Tuổi tác, Chăm sóc và Sa sút trí tuệ, mất trí nhớ" đã được thành lập tại đây theo sáng kiến chung của chính quyền tiểu bang và các nhà cung cấp bảo hiểm chăm sóc dài hạn ở NRW. Để thiết lập các hỗ trợ dành riêng cho nhóm mục tiêu, một nhóm năng lực di cư đã được thành lập, dành riêng cho chủ đề tiếp cận các nhóm di cư không đồng nhất trên cả nước. Rõ ràng ngay từ đầu rằng cách duy nhất để làm điều này là cùng nhóm mục tiêu thực hiện cho các nhóm mục tiêu.

Với sự hợp tác của dự án Chứng mất trí nhớ và di cư, khuôn khổ kết nối mạng "Ngày hội thảo" đã được thành lập, bao gồm các tổ chức tự quản của người di cư và những người có cùng mối quan tâm. Đây là nơi phát triển ý tưởng, mở cửa tiếp cận thông qua các nhà thờ Hồi giáo. Một người truyền giáo tham gia đã nêu lên nhu cầu đào tạo để xây dựng cầu nối giữa những người mắc chứng mất trí nhớ, gia đình của họ và các bên liên quan. Mạng lưới đã có kết quả.

Dự án thí điểm "*Cộng đồng Nhà thờ Hồi giáo nhạy cảm với chứng mất trí nhớ – Đào tạo cho các thầy truyền giáo và Tình nguyện viên như một số nhân tố*" đã được tạo ra, trong đó, ngoài văn phòng khu vực, KDA và Tổ chức Chứng mất trí nhớ và di cư cũng như Văn phòng Trung ương về Phúc lợi Hồi giáo và Công tác Xã hội, trung tâm y tế dành cho người di cư ở Cologne và Trung tâm năng lực phúc lợi Hồi giáo. (IKW) tham gia.

Các chương trình đào tạo kéo dài hai ngày đã được phát triển cho những người truyền giáo và tình nguyện viên với tư cách là những người chủ chốt quan trọng được sử dụng làm nhân tố trong cộng đồng của chính họ. Việc đào tạo diễn ra trong các nhà thờ Hồi giáo. Việc thực hiện những phát hiện mới trong cộng đồng nhà thờ Hồi giáo sau khi đào tạo và hỗ trợ chuyên nghiệp cho các nhân tố cũng được xem xét. Một cuộc chạy thử nghiệm đầu tiên, dành riêng cho các thầy truyền giáo và tình nguyện viên, được lên kế hoạch vào đầu năm 2023. Sau khi đánh giá quá trình chạy thử, mô hình sẽ được tiếp tục phát triển và phổ biến.

Tóm lại, Nuhn nhấn mạnh:

Ba câu hỏi cần được trả lời đầu tiên:

1. Làm cách nào để tôi có quyền tiếp cận và tham gia vào nhóm mục tiêu?
2. Làm cách nào để nhóm mục tiêu có thể tiếp cận với hỗ trợ của chúng tôi?
3. Những khoản tiền nào phải được lập ngân sách, đặc biệt là công tác quan hệ công chúng?

Trong cuộc thảo luận, Nuhn đã trả lời câu hỏi liệu tôn giáo có phải là cách tiếp cận cộng đồng quan trọng hơn là nguồn gốc của một người hay không: Theo kinh nghiệm của cô, tôn giáo cung cấp hỗ trợ bổ sung và có thể tạo điều kiện tiếp cận. Điều này đặc biệt áp dụng cho thế hệ cũ. Nhiều thánh giả đã ủng hộ tuyên bố này. Mặt khác, những người khác chỉ ra rằng không có cộng đồng Thổ Nhĩ Kỳ hay Hồi giáo và người ta phải luôn sử dụng các cách tiếp cận khác nhau.

Liên hệ: suzan.nuhn@kda.de

Lamiss Ghaddar đã chào đón **Obiri Mokini**, Tổ chức Tình nguyện về người Tị nạn Cagintua/ Đài phát thanh người tị nạn Potsdam. Mokini, một người gốc Nigeria, nhìn lại những năm trải qua tị nạn. Năm 1996, anh trốn sang Đức và đợi 15 năm trong một ngôi nhà tạm thời ở bang Brandenburg để được cấp giấy phép cư trú. Anh ấy

cảm thấy cần phải làm cho tiếng nói của những người tị nạn trở nên rõ ràng hơn và nói về hành động của mình. Năm 2007, ông thành lập *Tổ chức Tình nguyện về Người Tị nạn Cagintua* ở Bad Belzig, một hiệp hội giáo dục mọi người về sự nguy hiểm của lẩn trốn, bỏ chạy bất thường và hoạt động để loại bỏ nguyên nhân của việc chạy trốn và tạo ra quan điểm dân chủ ở Châu Phi.

Các tình nguyện viên từ Cagintua đến những chỗ ở và ký túc xá, thông báo cho người tị nạn về các quyền lợi xã hội và tài chính. Họ làm việc chống lại thông tin sai lệch và muốn tạo cơ sở để liên lạc với nhau. Ngoài ra còn có một nhóm WhatsApp hiện có khoảng 600 người tham gia. Trong cuộc đối thoại, xây dựng mối quan hệ, xây dựng lòng tin là kim chỉ nam của Mokini.

Mokini đã báo cáo về những khó khăn trong việc thể hiện bản thân trong xã hội với tư cách là một hiệp hội không có khả năng tài chính, với tư cách là một cộng đồng và đại diện cho mọi người. Anh ấy đã liên hệ với FRRAPÓ, Đài phát thanh Tự do Potsdam, và khởi xướng *Đài phát thanh thông tin về người tị nạn Brandenburg*. Dưới sự bảo trợ của Tổ chức Cagintua, chương trình đã được phát sóng bởi những người tị nạn dành cho người tị nạn như một đài phát thanh địa phương phi thương mại vào mỗi tuần thứ ba kể từ năm 2014. Thứ Hai của tháng từ 7 giờ tối. Các phóng viên Đài phát thanh về người tị nạn nói bằng ngôn ngữ của họ về những thách thức mà họ gặp phải và chia sẻ thông tin quan trọng. Một phần không thể thiếu của chương trình là sự tham gia đóng góp của những người có kinh nghiệm về tị nạn và cam kết chung với người dân địa phương. Chính phụ nữ và sáu nam giới có kinh nghiệm về tị nạn đủ tiêu chuẩn làm phóng viên đài phát thanh địa phương thông qua Đài phát thanh thông tin về người tị nạn Brandenburg.

Đối với nhiều người tị nạn, Đài phát thanh dành cho người tị nạn đại diện cho sự kết nối và liên lạc với thế giới bên ngoài nơi ở hoặc cộng đồng của họ. Các chương trình chỉ chạy trong hai giờ do thiếu nguồn lực, có thể giúp họ với bớt cảm giác cô đơn và cô lập. Thực tế của cuộc sống cũng được giải quyết thông qua Đài phát thanh tị nạn và được tiếp cận rộng rãi hơn với công chúng ở Đức và quốc tế.

Trong quá trình thảo luận, đã có nhiều phản hồi tích cực về những hướng giải quyết và cam kết của ông Mokini. Đài phát thanh tị nạn cũng mong muốn báo cáo về những người già và những người cần được chăm sóc.

Đài phát thanh tị nạn, phát qua tần sóng (90,7 ở Potsdam) và qua luồng (<http://frrapo.de/player/index.php>)

Thông tin khác:

<http://cagintua.com/refugee-radio.html>

Hội thảo 2

Thực hành hiệu quả nhất: Hiệu quả của thông tin đa dạng kỹ thuật số nhạy cảm về chứng mất trí nhớ và chăm sóc cuối đời.

Kiểm duyệt: Nozomi Spennemann, Hiệp hội Công tác Liên văn hóa, Hiệp hội Khu vực Berlin/Brandenburg (Tổ chức VIA)

Nozomi Spennemann, chủ tịch "Hiệp hội chăm sóc nhạy cảm về văn hóa - DeJak-Tomonokai e.V." và điều phối viên của mạng lưới Berlin "Sức khỏe tâm thần của người Việt Nam di cư" và "Tuổi tác và người Việt Nam di cư" đã dẫn dắt cuộc thảo luận.

Daniel Ruprecht, Hiệp hội Alzheimer Đức/ Cộng đồng Chứng mất trí nhớ Tự lực (DAIzG) trình bày tại www.demenz-und-migration.de. Đây là trang web DAIzG được phát triển vào năm 2017 và được quản lý từ năm 2020 cùng với sáng kiến toàn quốc "Chứng mất trí nhớ và Di cư". Nó nhằm vào những người mắc chứng mất trí nhớ và có nguồn gốc di cư, cũng như gia đình và cố vấn của họ. Thông tin có sự kết hợp tốt về chứng sa sút trí tuệ, di cư và nhạy cảm văn hóa được cung cấp ở đó bằng bảy ngôn ngữ và được chỉnh sửa bằng các video giải thích. Ngôn ngữ thứ tám, tiếng Li-băng, sắp ra mắt. Phần tư vấn và thu thập tài liệu đã tóm tắt tất cả các tài liệu được tìm thấy và các tài liệu được liên kết bằng ngôn ngữ thích hợp. Một thành phần khác là bản đồ mạng lưới toàn nước Đức cung cấp tổng quan về các hỗ trợ và dự án hiện có. Những thiếu sót cho thấy rằng việc cung cấp trang web này ít được biết đến ở phần lớn nước Đức.

Nó cần quyền truy cập tại chỗ, quyền truy cập vào cộng đồng, Ruprecht đồng ý với các diễn giả trước đó trong hội nghị toàn thể, a) để thu thập thông tin và b) để có sự hiện diện của chính mình.

Những kinh nghiệm khác:

- Các tài liệu bằng ngôn ngữ mẹ đẻ phù hợp là cần thiết.
- Trang web phải dễ dàng truy cập từ điện thoại thông minh.
- Sử dụng các cấu trúc hiện có trên toàn quốc và nâng cao nhận thức để có thể tiếp cận người giữ vai trò chính ở địa phương trong mạng lưới.
- Cần có sức mạnh lâu bền để có thể hoạt động ở địa phương
- Tài trợ dự án ngắn không dẫn đến mục tiêu
- Không tạo cấu trúc kép - do đó sự hợp tác năm 2020 với dự án Chứng mất trí nhớ và Di cư
- Trang được truy cập từ nước ngoài nhiều hơn ở Đức sau khi được làm việc về tối ưu hoá công cụ tìm kiếm.
- Truy cập tổng thể vào trang web quá thấp - với tư cách là một Hiệp hội Liên bang, việc trang bị các kênh kỹ thuật số cho nhóm đối tượng đặc biệt này là không hợp lý
- Tạo thông tin thôi chưa đủ mà việc "tiếp thị", tiếp cận luôn phải được quan tâm

Liên hệ: daniel.ruprecht@deutsche-alzheimer.de

Các cuộc thảo luận đã chấp thuận phần lớn các đóng góp từ các kinh nghiệm. Những người tham gia đã đề cập đến dự án "Chứng mất trí nhớ tại khu vực sinh sống" ở Baden -Württemberg và thấy dự án đặc biệt truyền cảm hứng về việc làm thế nào để có thể đào sâu thế giới trải nghiệm của người khác nếu như có ngân sách đi kèm. Ruprecht khẳng định điều đó sẽ rất tốt nếu nhà nước đồng tài trợ cho một dự án như vậy.

Bạn không cần phải tự mình làm mọi thứ, như cuộc thảo luận đã chỉ ra. Có các chuyên gia để vận hành các dịch vụ nhấn tin. Các hình thức kết nối mạng mới có thể sẽ cần thiết. Đôi khi bạn có thể hoàn thành với ít tài nguyên hơn nếu bạn làm việc với các đối tác phù hợp. Và điều rất quan trọng là phải thu hút sự tham gia của các tổ chức về di cư ngay từ giai đoạn phát triển dự án.

Ý kiến đóng góp thứ hai của hội thảo là về "quan điểm và cách tiếp cận mới từ cộng đồng người Việt".

An Ngô giới thiệu *VCare*, một sáng kiến tự nguyện của các thành viên thuộc thế hệ thứ hai của cộng đồng người Việt tại Đức. Cô đưa khán giả vào một hành trình từ học hỏi, trải nghiệm và đến tầm nhìn.

Dựa trên các cuộc phỏng vấn trong cộng đồng người Việt, chúng tôi phát hiện ra rằng

Những lời đề nghị hỗ trợ chỉ được chấp nhận một cách rất do dự, những người trẻ tuổi bắt đầu đặt ra câu hỏi làm thế nào để chăm sóc cha mẹ của chính họ mà không ảnh hưởng đến gia đình hoặc công việc của họ.

Quyết định đầu tiên là thành lập trang web của riêng họ: „VCare - we care. Vì một cuộc sống vui vẻ và tuyệt vời khi về già cho người Việt Nam ở Đức.” Nhóm mục tiêu là những người thuộc thế hệ thứ hai. “Xin giúp đỡ! Bố mẹ tôi đã già rồi!”

(<https://vcare.health/>)

Các tài liệu in mở rộng đã được nghiên cứu chuyên sâu để đưa nội dung thiết yếu vào trang web bằng ngôn ngữ đơn giản và theo cách nhạy cảm về văn hóa. Tuy nhiên, những người giữ vai trò chính có trang web riêng, cũng được trải nghiệm rằng những tập tài liệu quảng cáo dày cộp về chủ đề này hầu như không được đọc. Nhóm mục tiêu thường không tập trung trên trang web này và sẽ không tìm kiếm ở đó trong trường hợp khẩn cấp. Các yếu tố khác đã phát huy tác dụng. (không đủ chuyên môn, ít chấp nhận các chủ đề và sự đa dạng trong cộng đồng của họ)

Nhóm đã tìm ra một cách tiếp cận mới trong ứng dụng “Vcare connect – hỗ trợ cha mẹ lúc tuổi già”, một ứng dụng hiện đang được phát triển. Các phương pháp truyền thông tin kỹ thuật số sẽ giúp đơn giản hóa cuộc sống, tự động hóa các quy trình và tập trung vào các yếu tố cần thiết. Sử dụng một ví dụ phù hợp với cộng đồng người Việt, Ngô đã trình bày cách bạn có thể xác định nhu cầu chăm sóc chỉ bằng một cú nhấp chuột đơn giản trong ứng dụng. Cuối cùng, có thể chuyển trực tiếp đến hệ thống chăm sóc (tư vấn) mà không cần liên hệ cá nhân.

Vẫn còn chỗ để trao đổi cá nhân. Sự kết hợp chính là giải pháp Liên hệ được thiết lập thông qua ứng dụng và sau đó là lời khuyên cá nhân, hội thảo trực tuyến, quản lý chăm sóc... Những người bị ảnh hưởng, thành viên gia đình và người chăm sóc hoàn toàn có thể gặp trong phòng cá nhân.

Để đạt được phạm vi tiếp cận lớn hơn, nhóm đã tìm kiếm những người có ảnh hưởng qua Instagram và tìm thấy những gì họ đang tìm kiếm trong cộng đồng của chính họ. Luồng thông tin chủ yếu nên diễn ra thông qua các kênh này.

An Ngô và nhóm của cô quan tâm đến việc tìm hiểu các mô hình dự án khác, đang tìm kiếm các nhà vận động và các cố vấn cho nền tảng trung gian của họ và cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng là tài trợ. Về lâu dài, họ có kế hoạch phát triển hơn nữa nền tảng của mình trên khắp các cộng đồng.

Liên hệ: ngo.an@hotmail.de

Thảo luận:

Những người tham dự buổi hội thảo rất vui với những ý tưởng mới từ VCare Tuy nhiên, họ chưa được đào tạo, hướng dẫn về mô hình quan hệ công chúng kỹ thuật số hiện đại này. Một văn phòng điều phối được thành lập, đặc biệt đảm nhận chính xác phần này cho các dự án có thể là một giải pháp. Hiện nay cũng có những công ty khởi nghiệp thương mại đang lấp đầy những lỗ hổng này. Tuy nhiên, sự liên kết giữa cộng đồng và hỗ trợ kỹ thuật số, như được trình bày trong dự án này, là duy nhất.

Katharina Lange (FspA) khuyến nghị xem xét công việc của Minor – Dự án Văn phòng Giáo dục và Nghiên cứu Phi lợi nhuận về chủ đề truyền thông tin kỹ thuật số. (<https://minor-kontor.de>) Một loạt các phương pháp tiếp cận cộng đồng trên mạng xã hội đã được phát triển tại đây như Nền tảng tìm kiếm công việc kỹ thuật số dành cho giới trẻ Digital Streetwork. Ở đây cũng vậy, mục đích là đón những người di cư từ nơi họ di chuyển hàng ngày. Bạn có thể thấy ấn tượng về phương pháp làm việc trong video cho dự án “Những điểm mới ở Berlin Plus”: https://youtu.be/g-uyvMS_87I

Hội thảo 3

In ấn – một mô hình đã ngừng sản xuất? Sử dụng các tờ thông tin quảng cáo và tờ rơi đa ngôn ngữ - Liệu có những phương pháp nào khác?

Kiểm duyệt: Claudia Pfister, Trung tâm Liên hệ Chăm sóc cuối đời (ZAH)

Là nguồn đầu tiên cung cấp thông tin đầu vào, *Tina Westphal*, quản lý của trung tâm hỗ trợ chăm sóc Friedrichshain-Kreuzberg tại đường Prinzen 23, đã nói về kinh nghiệm của cô ấy với việc **"sử dụng phương tiện in ấn đã dịch trong tư vấn"**. Bà nhấn mạnh rằng chính sự hỗ trợ cá nhân sẽ tạo thêm niềm tin cho những người có nguồn gốc di cư trong quá trình tư vấn. Tuy nhiên, phương tiện in ấn đã chọn được sử dụng với vai trò hỗ trợ. Đặc biệt, 44 tờ thông tin từ Trung tâm Hỗ trợ Chăm sóc Berlin (PSP) được sử dụng. Chúng có sẵn trong các ngôn ngữ phổ biến nhất. Trong trung tâm Hỗ trợ Chăm sóc Berlin PSP tại đường Prinzen, bảng thông tin tiếng Ả Rập và tiếng Thổ Nhĩ Kỳ được sử dụng thường xuyên nhất.

Ấn phẩm quảng cáo với rất nhiều văn bản thường được những người tìm kiếm lời khuyên tìm đến nhiều. Nhiều phương tiện truyền thông cũng không có ngôn ngữ dễ hiểu và thường thiếu kí hiệu học. Vì chúng khó hiểu nên chúng không được ưu tiên sử dụng.

Mặt khác, sự hợp tác với những người xây dựng nhịp cầu liên văn hoá (IBIP) thúc đẩy khả năng tiếp cận các cộng đồng khác nhau. Mức độ quan hệ được xây dựng theo cách này là hiệu quả nhất. Phương tiện in ấn sau đó được phục vụ như một đề nghị mở rộng để thảo luận.

Những người bị ảnh hưởng thường trở thành nhân tố chính, ví dụ: bằng cách chuyển các tờ rơi nhận được sau khi tư vấn cá nhân cho gia đình và bạn bè.

Westphal đề nghị các đồng nghiệp của cô ấy kiểm tra tủ trưng bày trước cửa để tìm “sự thiên vị của người Đức”. Hiện thị từ “Chào đón” bằng các ngôn ngữ khác nhau có thể rất hữu ích.

Jala El Jazairi (ZAH) xúc động với tư cách là nhà cung cấp đầu vào thứ hai. Cô ấy đã nói về “việc sử dụng tờ rơi và tài liệu quảng cáo trong các cộng đồng di cư và

người sử dụng phương tiện in ấn từ các cộng đồng di cư". Cô ấy cũng đồng cảm với những giá trị trải nghiệm của *Westphal*. Một tác phẩm kinh điển là ấn phẩm "Khi bác sĩ không thể giúp được nữa". Nó giải thích về nội dung của ấn phẩm thường sẽ tiếp nối với cuộc trò chuyện.

Nếu tờ rơi được xuất bản bằng tiếng mẹ đẻ, thông tin sau đây rất quan trọng: Ai làm gì, ở đâu và bằng cách nào để tôi liên lạc với lời đề nghị giúp đỡ này.

Sự kết nối của bản in với thông tin kỹ thuật số khác cũng được định hướng theo mục tiêu. Đây có thể là những tấm bưu thiếp có mã QR chẳng hạn

El Jazairi cũng khuyến nghị nên in thông tin bằng tiếng Đức và tiếng mẹ đẻ, vì thế hệ trẻ có thể không còn nói được tiếng mẹ đẻ của những người lớn tuổi hơn. Cô ấy cũng truyền đạt nhiều chi tiết cần được xem xét khi tạo phương tiện in ấn.

Cuộc thảo luận sau đó khẳng định rằng việc tạo ra các phương tiện in ấn mới phải được cân nhắc kỹ lưỡng và các nhóm mục tiêu phải được tham gia trước. Và VẮNG! Đã có thỏa thuận rằng báo in phải tiếp tục tồn tại, nhưng...

Sự trợ giúp trên Internet:

- www.demigranz.de
- www.demenz-und-migration.de
- www.hospiz-aktuell.de (Zentrale Anlaufstelle Hospiz)
- Sổ tay Đức có thể trở thành một cơ hội để hiển thị thông tin này.
<https://handbookgermany.de/de>
- <https://www.inklusion-kultur.de/infoportal/kommunikation-information/leichte-und-einfache-sprache/>